

KARTA PRZEDMIOTU

Cykl kształcenia od roku akademickiego: 2022/2023

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Teologia fundamentalna: chrystologia i eklezjologia
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Fundamental Theology: Chrystology and Ecclesiology
Kierunek studiów	Teologia kurs B
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	Jednolite magisterskie
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Nauki teologiczne
Język wykładowy	polski

Koordynator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Ks. dr hab. Jacenty Mastej, prof. KUL
---	---------------------------------------

Forma zajęć	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	60	III i IV	6
konwersatorium			
ćwiczenia	15	III	
laboratorium			
warsztaty			
seminarium			
proseminarium			
lektorat			
praktyki			
zajęcia terenowe			
pracownia dyplomowa			
translatorium			
wizyta studyjna			

Wymagania wstępne	Znajomość podstawowych pojęć filozoficznych i teologicznych po I roku studiów
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 – Wykazanie wiarygodności Objawienia Bożego dokonanego w Jezusie Chrystusie i przekazywanego w Kościele
C2 – Pokazanie racjonalności wiary chrześcijańskiej oraz prawdziwości chrześcijaństwa i Kościoła

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W01	W pogłębionym stopniu zna i rozumie terminologię oraz metodologię teologii fundamentalnej: chrystologii i eklezjologii.	T_W01
W02	Ma uporządkowaną, pogłębianą oraz racjonalnie uzasadnioną wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia wiarygodności Objawienia chrześcijańskiego i Kościoła.	T_W03
W03	Zna i rozumie główne trendy rozwojowe teologii fundamentalnej: chrystologii i eklezjologii.	T_W04
UMIEJĘTNOŚCI		
U01	Potrafił komunikować się na tematy wiarygodności Objawienia chrześcijańskiego i Kościoła oraz prowadzić debatę światopoglądową	T_U03
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K01	Uznaje doniosłość i znaczenia wiedzy z zakresu teologii fundamentalnej w rozwiązywaniu problemów egzystencjalnych człowieka (szczególnie związanych z sensem życia)	T_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Autoapologia Jezusa i apologia wczesnochrześcijańska 2. Teologia fundamentalna – definicja, przedmiot, cel, zadania, metody 3. Objawienie Boże – pojęcie, rodzaje, formy. Tradycyjne a współczesne ujęcie Objawienia Bożego (koncepcja intelektualistyczna, personalistyczna, znakowa i historiozabawcza) 4. Wiara jako pozytywna odpowiedź człowieka na Objawienie Boże 5. Historyczność Jezusa Chrystusa – świadectwa chrześcijańskie 6. Świadectwa rzymskie i żydowskie potwierdzające historyczność Jezusa 7. Geneza Ewangelii według Konstytucji o Objawieniu Bożym, nr 19 8. Jezus historii – Chrystus wiary 9. Mesjańska i boska świadomość Jezusa z Nazaretu 10. Biblijna koncepcja cudu 11. Cud w tradycji teologicznej: św. Augustyn i św. Tomasz 12. Funkcje cudu 13. Rozpoznanie cudu 14. Staurologiczo-rezurekcyjna świadomość Jezusa 15. Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jak realny fakt i zbawcze misterium 16. Nowotestamentowe świadectwa o zmartwychwstaniu (formuły wiary; hymny liturgiczne; katechezy paschalne; relacje ewangelijne) 17. Znaki wiarygodności zmartwychwstania: pusty grób i chrystofanie paschalne 18. Próby zakwestionowania zmartwychwstania (teoria oszustwa; teoria ewolucyjno-mitologiczna; hipoteza letargu; teoria wizji subiektywnych; hipotezy krytyczno-literackie) 19. Geneza i znaczenie formuły „Zstąpił do piekieł” 20. Interpretacja formuły „Trzeciego dnia zmartwychwstał” 21. Znaczenie Zmartwychwstania Chrystusa i jego implikacje dla teologii fundamentalnej 22. Geneza Kościoła 23. Dwunastu – fundament struktury Kościoła i sukcesji apostoelskiej 24. Chrystusowa geneza prymatu i sukcesji prymacjalnej
--

25. Znamiona Kościoła
26. Znaki wiarygodności Kościoła

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne	Metody weryfikacji	Sposoby dokumentacji
WIEDZA			
W01	Wykład konwencjonalny, problemowy i konwersatoryjny oraz dyskusja problemowa	Egzamin, ocena dyskusji	Protokół
W02	Wykład konwencjonalny, problemowy i konwersatoryjny oraz dyskusja problemowa	Egzamin, ocena dyskusji	Protokół
W03	Wykład konwencjonalny, problemowy i konwersatoryjny oraz dyskusja problemowa	Egzamin, ocena dyskusji	Protokół
UMIEJĘTNOŚCI			
U01	Przygotowanie i wygłoszenie referatu (prezentacji) na zadany temat oraz prowadzenie dyskusji	Obserwacja	Raport z obserwacji
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K01	Prowadzenie i udział w dyskusji	Obserwacja	Raport z obserwacji

VI. Kryteria oceny

Ocena niedostateczna

(W) – student nie zna podstawowych terminów teologicznych oraz nie posiada wiedzy z zakresu wiarygodności chrześcijaństwa i Kościoła;

(U) – student nie potrafi formułować krytycznych sądów z wykorzystaniem wiedzy teologicznej oraz nie potrafi uzasadnić wiarygodności chrześcijaństwa i Kościoła;

(K) – Student nie potrafi uchwycić specyfiki argumentacji teologicznofundamentalnej i nie potrafi rozwiązywać podstawowych problemów dotyczących uzasadniania wiary.

Ocena dostateczna

(W) – student zna niektóre z podstawowych terminów teologicznych oraz posiada wybiórczą wiedzę z zakresu wiarygodności chrześcijaństwa i Kościoła;

(U) – student potrafi formułować w sposób niepełny krytyczne sądy z wykorzystaniem wiedzy teologicznej oraz fragmentarycznie uzasadniać wiarygodność chrześcijaństwa i Kościoła;

(K) – student rozumie potrzebę rozwiązywania podstawowych problemów dotyczących wiary, ale nie potrafi ich skutecznie rozwiązywać.

Ocena dobra

(W) – student zna większość terminów teologicznych oraz posiada dobrą wiedzę na temat wiarygodności chrześcijaństwa i Kościoła;

(U) – student potrafi formułować krytyczne sądy z wykorzystaniem wiedzy teologicznej oraz dobrze uzasadniać wiarygodność chrześcijaństwa i Kościoła;

(K) – student zna sposoby rozwiązywania podstawowych problemów dotyczących wiary i potrafi je aspektowo rozwiązać.

Ocena bardzo dobra

(W) – student zna wszystkie terminy teologiczne oraz posiada pełną i szeroką wiedzę na temat wiarygodności chrześcijaństwa i Kościoła;

(U) – Student potrafi formułować krytyczne sądy z wykorzystaniem wiedzy teologicznej i profesjonalnie buduje argumentację na rzecz wiarygodności chrześcijaństwa i Kościoła;

(K) – student profesjonalnie rozwiązuje różne problemy dotyczące uzasadniania wiary.

Na ostateczną ocenę z wykładu składa się udział i merytoryczne zaangażowanie w zajęciach (25%) oraz egzamin końcowy (75%).

Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uprzednie zaliczenie ćwiczeń.

Na ostateczną ocenę z ćwiczeń składa się przygotowanie przez studenta pracy – referatu (prezentacji) na zadany temat i prowadzenie dyskusji (80%) oraz merytoryczny udział w dyskusji w czasie pozostałych zajęć (20%).

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	75
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	75

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
M. Rusecki, K. Kaucha, J. Mastej. <i>Metodologia teologii fundamentalnej</i> . Lublin 2019; H. Seweryniak. <i>Świadectwo i sens. Teologia fundamentalna</i> . Płock 2001; tenże. <i>Apologia pokolenia JP II</i> . Płock 2006; tenże. <i>Teologia fundamentalna</i> . Tom 1-2. Warszawa 2010; M.

Rusecki. *Pan zmartwychwstał i żyje. Zarys teologii rezurekcyjnej*. Warszawa 2006; M. Rusecki. *Traktat o Kościele*. Lublin 2014.

Literatura uzupełniająca

Leksykon teologii fundamentalnej. Red. M. Rusecki, K. Kaucha, I.S. Ledwoń, J. Mastej. Lublin-Kraków 2002; M. Rusecki. *Traktat o Objawieniu*. Kraków 2007; tenże. *Traktat o cudzie*. Lublin 2006; *Misteria życia Jezusa. Historia i teologia*. Red. P. Artemiuk. Płock 2021.